

în alte continente creștine, lucrurile și avuția sunt considerate de foarte multe ori mai importante decât persoanele). În loc de a învăța popoarele să caute mai întâi împărăția lui Dumnezeu, Europa le învață să-și irosească puterea în fleacuri și lucruri de însemnătate secundară⁹. Din această neorânduială au venit toate celelalte neorânduiri. Și de aici au venit și vor veni războaiele”. (pg. 238)

„Bine este de conducătorul care cunoaște Adevărul și care la bună vreme cheamă poporul său la pocăință înaintea Dumnezeului Celui Viu. Bine este de poporul care la bună vreme se dezarmează de păcatele sale ca de niște arme îndreptate împotriva lui Dumnezeu. Niciun rău nu i se poate întâmpla unui asemenea popor. De-ar fi și neînarmat cu arme de război, el va trăi în siguranță, fiindcă Cel Atotputernic îl va acoperi cu Dreapta Sa cea nebiruită. Chiar de nu ar avea nici măcar o sabie, vrăjmașii lui vor fi neputincioși față de el și nu vor putea încălca hotarele țării lui, fiindcă nu le-o îngăduie Domnul oștirilor. Bine este de poporul care, dezarmat de păcat, se dezarmează cel dintâi și de armele de război. Un astfel de popor are o mare misiune în lume. Și îl va proslăvi pe el Domnul Dumnezeu cu slavă nemaivăzută, și îl va binecuvânta cu binecuvântarea Sa cea veșnică”. (pg. 244)

România se află, de mult timp, între țările fruntașe ale Europei și ale lumii la alcoolism, la ucideri prin avort, ferirea de a avea copii și contracepție și alte mari fărâdelegi. În anul 2004 România a fost pe primul loc în lume în ceea ce privește numărul de avorturi. Părintele A. Boca spunea: „**viitorul unui neam este cu atât mai negru cu cât numărul de avorturi este mai mare**”.

„Poporul nostru și alte popoare creștine se sting, încetul cu încetul, din cauza scăderii drastice a natalității. Sociologii dovedesc că în câteva generații, creștinii vor reprezenta o mică minoritate în Europa! (Cercetări recente arată că în 2050 ateismul [necredința] va fi a treia «religie» în Uniunea Europeană, iar în jurul anului 2100 Europa va fi un continent predominant musulman).

... Limitarea numărului de copii este un semn de necredință în Pronia lui Dumnezeu (în purtarea de grijă a lui Dumnezeu), Care Se îngrijește de fiecare ființă pe care El o trimite în lume. Totul este să credem și să ne lăsăm în grija lui Dumnezeu și să nu facem calcule: cu ce-i vom hrăni și îmbrăca sau cum îi vom crește? Păgânii, cu care aseamănă Mântuitorul în acest verset (a se citi nota cu numărul 9) pe cei ce își fac griji exagerate despre viața lor și a copiilor lor, ne sunt superiori nouă, creștinilor, în privința nașterii de copii. Căci la necreștini nu se știe, în general, de avorturi sau de mijloace care să împiedice nașterea [...] am înțeles iubirea părintelui Arsenie pentru poporul său, pe care-l vedea că se îndreaptă spre pieire, din cauza împușinării copiilor”. (Părinte-

⁹Domnul Iisus ne învață: „Nu duceți grija, spunând: *Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc neamurile* (păgâne); *știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă*” (Mt. 6, 31-33).

le Arsenie Boca, *Fost-a om trimis de Dumnezeu*, Ed. Agnes)¹⁰

„*«Piere dreptul și nimeni nu ia aminte; se duc oamenii cinstiți și nimănui nu-i pasă că din pricina răutății a pierit cel drept*» (a se citi în *Sfânta Scriptură* cartea *Isaia* capitolul 57, versetul 1).

– Cum pier dreptii și nimeni nu ia aminte?

– Foarte simplu: Că nu se mai nasc (deoarece sunt uciși prin avort sau mijloace contraceptive)”. (Părintele Arsenie Boca)

„Unii încearcă mai întâi să le aranjeze pe toate celelalte și după aceea se gândesc să aibă copii. Nu-L pun la socoteală deloc pe Dumnezeu. Alții spun: *«Astăzi viața este grea. Ajunge un copil, cu toate că și pe acesta îl crești cu destulă greutate*» și nu mai fac alți copii. Aceștia nu-și dau seama cât de mult păcătuiesc cu această concepție a lor”. (Paisie Aghioritul, *Viața de familie*)

Părintele Arsenie Boca, spunea: „Am vrut să pun mâna pe rădăcina durerii (necazurilor), care nu este alta decât păcatul. Rugându-mă *«pentru Pacea a toată lumea*», aud deodată, în urechea dinăuntru, înfruntarea amarnică: *«Nu te ruga de Mine să le dau Pace, roagă-te de oameni să-și schimbe purtările, dacă vor să mai vadă pace pe Pământ*»”; „Situția stă așa: oamenii se roagă lui Dumnezeu să-i scape de necazuri, iar Dumnezeu se roagă de oameni să părăsească păcatul. Acum, care de care să asculte mai întâi? Dumnezeu de oameni sau oamenii de Dumnezeu?!”.

Acest pliant a fost întocmit la Biserica ortodoxă „*Sfântul Apostol Toma*”, din Iași (cartierul Alexandru cel Bun). Parantezele au fost adăugate de autori. Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați site-ul: www.bisericanastereadomnului.ro sau să trimiteți un e-mail la: invataturi.ortodoxe@yahoo.com.

Alte informații despre avort puteți afla accesând site-urile: www.culturavietii.ro, www.stiripentruviata.ro, www.provitaiasi.ro, www.lifeitenews.com ș.a.. Vă rugăm să răspândiți și dumneavoastră acest pliant prin postare pe Internet, în format listat și/sau trimițând e-mail-uri.

¹⁰Mijloacele (așa zis) contraceptive au, de fapt, de cele mai multe ori acțiune avortivă, de ucidere a embrionului (a pruncului), deoarece concepția s-a produs, a fost zămislit embrionul care are suflet dăruit de Dumnezeu din momentul zămislirii lui, dar hormonii din contraceptive nu permit implantarea embrionului și astfel este omorât. Se produce avortul hormonal care este tot ucidere. Steriletul are același efect.

„*Biserica Ortodoxă ne învață că embrionul are suflet, dăruit de Dumnezeu, din clipa zămislirii lui și avortarea lui este ucidere, ucidere de om, oricând s-ar face avortul*”. (Arhim. E. Teodoropulos)

Statisticile arată că în România marea majoritate a familiilor tinere, care ar trebui să nască mai mulți copii, își doresc doar un singur copil, după vârsta de 30 de ani. Majoritatea creștinilor ortodocși români au mentalitatea greșită conform căreia îndatorirea de a avea familii cu mulți copii nu le revine chiar lor și nici celorlalți creștini ortodocși. „*Cine fuge de copii, fuge de responsabilitate. Și unde fuge? În iresponsabilitate. Când însă îți iei răspunderea de a rodi copii, Stăpânul vieții - Dumnezeu - îți va ajuta să ai și ce le da de mâncare și-ți va asigura și cinstea căsătoriei*”. (Părintele A. Boca)

Războiul și Biblia

Războiul privit în lumina învățăturilor Sfintei Scripturi

Învățături ortodoxe despre cauzele războaielor

„Dumnezeu îngăduie să vină asupra oamenilor război la fel cum îngăduie să vină molimă și foamete (sau secetă), din pricina păcatelor. Nicio minte omenească nu a putut să explice taina acestei sume de rele și nenorociri care se cheamă *«război»*. Totul este explicat și lămurit de *Sfânta Scriptură* a lui Dumnezeu. Dacă învățătura Mântuitorului ar fi în inimile oamenilor, aceștia ar viețui în pace trainică. Întăriți conștiința oamenilor (pentru ca ei să împlinescă învățăturile Mântuitorului, să săvârșească fapte bune și să se abțină de la păcate) și micșorați bugetele de război. Precum este în zadar să strigi cetățenilor unui oraș murdar și ciumat: *«Oameni, fiți sănătoși!*», tot așa în zadar este și să strigi: *«Pace, pace!»* când trăiești în necurăția păcatelor, în mizeria amoralității (destrăbălării) și a toată necinstea. Pacea se va înstăpâni de la sine când popoarele se vor curăți de ciuma necredinței și a necinstei. Altminteri, în ciuda tuturor strigătelor noastre: *«Pace, pace!»*, ne va răspunde nu pacea, ci războiul”. (Sf. Nicolae Velimirovici)

Textele de mai jos a fost selectate din cartea Sfântului Nicolae Velimirovici „*Războiul și Biblia*”, apărută la Editura „*Sophia*”, Despre această carte Sfântul Nicolae Velimirovici spunea: „*în vreme de pace va fi privită cu nepăsare, dar care în vreme furtunoasă de război va fi căutată și citită cu înțelegere*”. În continuare redăm paragrafe din cuprinsul cărții, pe care le-am considerat a fi de o deosebită importanță pentru contextul actual în care se află lumea. Prin intermediul pliantului dorim să facem cunoscute cartea și învățăturile ortodoxe despre cauzele războaielor.

„*Necredinciosul¹, prin însuși faptul că e necredincios, a făcut ce este rău înaintea Domnului*. Necredința este jignire a Făcătorului și Țiitorului lumii, disprețuire și răstignire a doua oară a lui Hristos Domnul. Iar orice jignire adusă lui Dumnezeu, dacă nu se face pentru ea grabnică pocăință², aduce nenorocire: secetă, inundații, boală, dezordine, criză, regres în toate privințele - și războ-

¹Necredincios nu este doar ateul (care neagă existența lui Dumnezeu) ci și cel care crede în El, dar trăiește în ignoranță și delăsare față de îndatoririle pe care le are ca și creștin.

²Pocăința constă în a ne simți păcatele, a ne cere iertare de la Dumnezeu, mărturisirea cu căință a păcatelor la spovedanie fără a ascunde vreun păcat, abținerea de la păcate, luptă cu patimile, împlinirea canonului dat de duhovnic și săvârșirea de fapte bune.

iul ca încununare a tuturor nenorocirilor. Lepădării de Dumnezeu sau necredinței îi urmează neapărat închinarea la idoli” (pg. 188)

„Când oamenii acumulează cauze de război, Dumnezeu îngăduie războiul și hotărăște deznodământul lui” (pg. 200)

„Popoarele creștine, întru fărâdelegile lor de zi cu zi, au devenit mai rele în multe privințe decât popoarele necreștine³. Și în vreme ce popoarele necreștine încă se mai țin cu tărie de «dumnezeii» lor, care sunt idoli (*Sfânta Scriptură* ne învață: *Toți dumnezeii neamurilor [necreștine] sunt idoli, Psalmul 95, vs. 5*), în sânul popoarelor creștine are loc nu doar o propagandă, ci o adevărată prigoană pe față împotriva lui Hristos Dumnezeu⁴” (pg. 212)

Evanghelia și războiul

„Războiul nu este altceva decât o bătaie pe care Dumnezeu o îngăduie asupra copiilor Săi ca să îi mântuiască de la pieirea definitivă (adică de la moartea sufletească veșnică la care îi duc patimile pe care le au și păcatele pe care le săvârșesc)” (pg. 223)

„Domnul Hristos a descoperit oamenilor scopul vieții lor pe pământ și a arătat limpede calea pe care se ajunge la acest scop. Înainte de întruparea Domnului Iisus Hristos, oamenii nu știau nici scopul vieții lor, nici calea pe care se atinge acest scop. Iar calea către acest scop este însuși El, pilda Lui și toate poruncile Lui. *Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu (Mt. 6, 33)*. Aceasta este năzuința fundamentală și principală. Aceasta este, la drept vorbind, totul. Restul sunt secundare. Și anume: și hrana, și

³ „Cum va scăpa de iad creștinul când este mai rău decât păgânii? De aceea mă doare cumplit inima, că noi (creștinii), care am primit poruncă să imităm pe îngeri, dar, mai bine spus pe Dumnezeu, imităm pe diavol!” (Sf. Ioan Hrisostom); „Credința stă nu numai în a fi botezat, ci și a împlini poruncile lui Dumnezeu” (Sf. M. Ascetul)

Câteva dintre păcatele mai răspândite în general la creștini decât la necreștini sunt alcoolismul, uciderile prin avorturi, ferirea de a avea copii (spre deosebire de musulmani care au o rată foarte mare a natalității) și metodele contraceptive care provoacă de cele mai multe ori uciderea embrionilor, infidelitatea conjugală și divorțul, etc.. În S.U.A. doar una din zece căsătorii ajunge până la decesul unuia dintre soți. În țările din Uniunea Europeană cinci din zece căsătorii se dizolvă și numărul soților care se despart prin divorț a devenit mai mare deja decât al celor care se despart în mod firesc prin moarte.

În țările creștine se aruncă mai multe alimente decât în alte țări.

⁴Prigoană pe față împotriva lui Dumnezeu se face mai ales de atei. În România această prigoană se duce prin încercarea de scoatere a orei de religie din școli, prin introducerea orelor de educație sexuală care promovează contracepția avortivă și chiar avortul la cerere, prin încercările de a se acorda drepturi civile homosexualilor, etc..

Mântuitorul Iisus Hristos a ridicat popoarele Europei, o dată cu primirea creștinismului, din întunericul barbariei de dinainte de creștinism, la lumina spirituală cerească, dar în vremurile moderne: „S-a întors în Europa barbaria de dinainte de creștinism: a avarilor, a hunilor, a longobarzilor ...” (Sfântul Nicolae Velimirovici).

îmbrăcămintea, și sănătatea, și locuința, și pacea, și siguranța, și știința, și priceperea, și tot restul celor care ne sunt de trebuință pentru acest scurt timp de ființare pe pământ *se vor adăuga vouă, a zis Domnul [...] Ce folos este omului dacă va dobândi lumea toată, iar sufletul său și-l va pierde? (Mt. 16, 26)*” (pg. 223)

„Dacă un popor creștin, adică un popor căruia i s-a descoperit scopul vieții omenești, întunecă prin păcatele sale acest scop înaintea vederii și înțelegerii sale, el devine orb și lipsit de minte. Și ca un lipsit de minte, el începe să caute scopurile vieții pe pământ și să facă idoli în locul lui Dumnezeu [...] Atunci, acest popor se află în război împotriva adevărului, împotriva lui Dumnezeu. A renunța la Hristos înseamnă a renunța la scopul vieții și invers.

A te numi creștin – numele cel mai de cinste din această lume – nu înseamnă numai a cunoaște scopul vieții, ci a merge cu bucurie spre acest scop pe calea rânduită. *Calea* care duce la viața veșnică *este*, ce e drept, *strâmtă (Mt. 7, 14)*, însă este croită limpede și, de-a lungul veacurilor, a fost bătătorită de sfinții și drepții lui Dumnezeu destul de mult ca să nu trebuiască să rătăcim. Blândețea, smerenia, milostivirea⁵, dragostea, nădejdea, credința, seninătatea, înfrânarea, bunătatea, postirea, rugăciunea, iertarea, foamea și setea de dreptatea lui Dumnezeu, răbdarea și toate celelalte virtuți care L-au împodobit pe Hristos și toate poruncile pe care El le-a dat, sunt semne ale căii spre scopul suprem. Aceasta este calea. *De slujește cineva Mie, Mie să-Mi urmeze (In. 12, 26)*, a zis Domnul Hristos. Și ne-a mai îmbărbătat zicând: *Cel ce urmează Mie nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții (In. 8, 12)*. Pentru ca un om să poată acum merge pe calea plăcută lui Dumnezeu, trebuie să ducă un război plăcut lui Dumnezeu: iar acest război este **războiul cu el însuși**⁶” (pg. 227)

„Hristos nu a afirmat că nu va fi război, ci a învățat cum să nu fie provocat războiul. Însă El a prevăzut că nu toți oamenii vor vrea să Îl asculte și că din pricina aceasta vor fi multe războaie. Prezicând războaiele, Hristos *a plâns (Lc. 19, 41)* [...] Hristos a prezis războaie până în vremurile din urmă. Și a amintit cauzele lor. Iar cauzele vor consta în *aceea că se vor ridica hristoși mincinoși și prooroci mincinoși, și că din pricina înmulțirii fărâdelegii dragostea multora se va răci (Mt. 24, 11-12)*” (pg. 231)

„Prin *Evanghelia* Sa, Hristos i-a învățat pe oameni cum să poarte război cu ei înșiși – cum să se îmblânzească, să se cultive,

⁵ „Îndatorirea tuturor creștinilor ortodocși este să fie mai milostivi decât ceilalți oameni și să nu îngăduie ca în această privință să fie întrecuți de necredincioși și de eretici” (Sf. N. Velimirovici); „Să dăm mai mult decât zeciuala noastră (să dăm mai mult de 10% din veniturile noastre) *pentru cei ce suferă pe nedrept* (celor neputincioși, orbi, bolnavi, orfani, neajutorați)” (Arhim. E. Teodoropulos)

⁶ „De la gândurile rele până la cuvintele rele și faptele rele nu e mai mare depărtare ca de la sămânță la rădăcină. Să străjuiești asupra ta. Închide-ți mai des ochii și: «*cearcă gândurile care plutesc pe marea minții* (dacă sunt bune sau rele)»” (Sfântul Nicolae Velimirovici)

să se smerească, să se înobileze și, de asemenea, cum să se îndumnezeiască. A arătat în chip minunat oamenilor cum trebuie să fie ca să nu ajungă la război între ei sau împotriva lor” (pg. 231)

„1. Domnul Hristos ne-a descoperit în *Evanghelia*⁷ scopul vieții și calea (calea care duce la viața veșnică).

2. Prin *Evanghelia*, Hristos a propus și prescris, în scopul înlăturării celorlalte războaie, războiul omului cu el însuși.

3. Cei ce nu duc război cu ei înșiși, cu patimile, viciile și păcatele lor, îl duc negreșit împotriva lui Dumnezeu și a aproapelui.

4. Războiul nu are cum să nu vină asupra creștinilor care calcă legea lui Dumnezeu, chiar dacă ei nu-l vor” (pg. 234)

Concluzie

„Războiul - ca orice problemă individuală și socială - depinde numai de relația noastră cu Dumnezeu și cu legea lui Dumnezeu⁸ așa cum a fost ea descoperită prin persoana lui Iisus Hristos.

Cauza războiului constă în lepădarea oamenilor de Dumnezeu și de legea Lui. Lepădarea de Dumnezeu și netrebnicia din timp de pace a oamenilor provoacă războiul. Atunci când oamenii merită războiul, **atunci când acumulează cauze de război, războiul vine fie că vor ei, fie că nu o vor**. Precum cei ce beau apă cu bacili de tifos se molipsesc de tifos și tifosul este inevitabil, așa și cei ce, lepădându-se de Dumnezeu, se adapă cu gânduri, pofte și fapte potrivnice lui Dumnezeu, atrag asupra lor pedeapsa războiului, și războiul devine inevitabil. Atâta vreme cât oamenii se războiesc cu Dumnezeu prin gândurile, poftetele și faptele lor, degeaba visează la pace. Fie că vor sau nu, războiul n-are cum să nu vină acolo unde este semănată sămânța războiului (adică patimile și păcatele). Războiul împotriva lui Dumnezeu, pe față sau întra-ascuns, duce inevitabil la război între oameni. *Că nu este pace necredincioșilor, zice Domnul (Is. 48, 22)*” (pg. 236)

„Misiunea Europei era să trăiască creștinește și să ajute fraților săi, popoarele păgâne, să se ridice la Hristos. În loc de asta, Europa a căzut ea însăși în închinarea la idoli. În loc să fie lumina lumii, ea s-a acoperit cu întuneric; și în loc să strălucească persoanelor, ea se încăpățânează să strălucească lucrurilor (în Europa și

⁷ „*Ce lucru poate fi comparat cu Evanghelia?*” (Sf. I. Hrisostom)

⁸Legea dată de Dumnezeu o găsim în *Sfânta Scriptură*, în capitolele *Ieșirea, Deuteronom*, iar în întregime și desăvârșit a fost dată prin Domnul nostru Iisus Hristos în *Evanghelia*. Găsim legea lui Dumnezeu și în cărțile ortodoxe în care sunt explicate pentru a fi înțelese corect. Dumnezeu vrea ca necreștinii să devină creștini și toți oamenii din lume să-L cunoască pe El, adevăratul Dumnezeu, să se boteze și să devină membri ai Sfintei Sale Biserici, să cunoască și să îplinească poruncile pe care le-a dat în *Evanghelia* ca să dobândească astfel viață veșnică. Numai legea dată prin Domnul nostru Iisus Hristos îi poate mântui pe oameni, dacă o respectă în spiritul ei, de cele trei rele fundamentale: Satana, păcatul și moartea.